

News1 מחלקה ראשונה

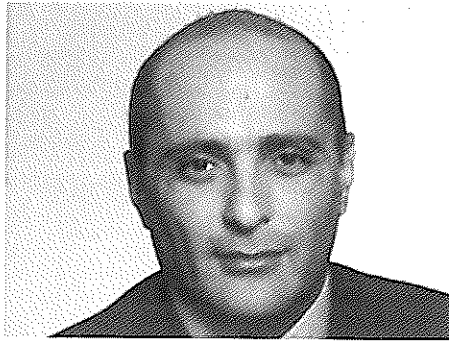
יום חמישי 01 מאי 2014 10:43

הצטרפות ל-VIP

פובליציסט | תגובות

דניאל (דני) כהן

"פראייר, הפקירו אותך!"

דני כהן מתקומם בעקבות החלטת שופטי בג"צ בעתירתו של פולארד וסירובו של ראש הממשלה להעלות לדיון את נושא שחרורו של פולארד במסגרת ביקורו בארה"ב

***

על-רקע מר גורלם של רון ארד, אהוד גולדווסר, אלדד רגב, גלעד רגב וקודמיהם, הפרסומים האחרונים בעניינו של יונתן פולארד מחדדים את התחושה כי נורמה פסולה התפתחה ותפסה לה נחלה בקרב "מנהיגנו" המתנערים מהערך ומהחובה של פדיון השבויים שעשו בשליחות המדינה ומפקירים אותם בידי שוביהם.

היה זה מתסכל לצפות בסרט הלבנוני בו נראה רון ארד בתאו, מדבר, נושם, מעשן... היה מתסכל שמלחמת לבנון השנייה הסתיימה בהסכמה ובנסיגה ישראלית שלא כללה את שחרורם של אלדד רגב ואהוד גולדווסר, ועל תסכולנו מתווספים מדי יום הפרסומים על המו"מ לשחרורו של גלעד שליט. ועוד אנחנו תחת רישומם הקשה של הכישלונות לשחרר את שבוינו ולאחר את נעדרנו, באה הכתבה שהתפרסמה אמש על פרשת יונתן פולארד וחבטה עמוק בבטן. מראה קשה של אדם הנמק בכלא של בת בריתנו, שכל חטאו שעשה בשליחות גורמים רשמיים של ממשלת ישראל, שבהחלטה פרובלמטית הראויה לבדיקה, החליטו לרגל במערכות הביטחון של בת בריתנו האסטרטגית.

תחושה קשה זאת מקבלת משמעות סימבולית מיוחדת כאשר מפעילו ואחד האחראים העיקריים לפרשה זו, רפי איתן, מכהן כשר בממשלת ישראל. וכאילו לא די בכך אנו מתבשרים הבוקר על האטימות המופגנת המוצאת ביטויה בתוכן פסיקת בג"צ בעתירתו של יונתן פולארד כנגד כהונתו של השר הגמלאי רפי איתן. יכול שהיה זה נכון לדחות את העתירה, יכול שיש עילות ראויות רבות המצדיקות דחייתה, אולם מה מצאו להם שופטי בג"צ לגלות אטימות וליתן הכשר להפקרתו ולהתנערות הקולקטיבית מהאחריות לגורלו, כאשר כעילה עיקרית לדחיית הבג"צ קבעו כי: פולארד לא הצליח להוכיח את הטענה לפיה רפי איתן, שהיה מפעילו, נטש אותו והפקיר אותו לחסדי האמריקנים ברגע שנחשף.

ובה בעת אנו מתבשרים כי ראש ממשלתנו, העושה בביקור ממלכתי בארה"ב, חושש מלהעלות את הדרושה בפני מארחו לשחרר של פולארד הנמק בכלא ועלול שלא יזכיר את העניין בשיחותיו. כן, אותם מארחים שדורשים מראש הממשלה, פומבית, ממש בימים אלו, את שחרורו של מרוואן ברגותי, שדם רב של ישראלים מכסה את ידיו.

אפשר להתווכח על ההשלכות ועל המחיר הכרוך "בכניעה" לדרישה לשחרר אסירים ביטחוניים בתמורה לשחרור אסירנו ושבוינו הנמקים בכלאם, אפשר להתווכח על התבונה שבהפעלתו של מרגל במערכותיה של בת ברית אסטרטגית, אולם אין בכל אלו כדי לשחררנו מהחובה המוסרית והביטחונית העליונה לפדות את שבוינו, לפדות את בנינו מכלואיהם.

האם אנו בעידן שבו, העושה בשרות בטחון המדינה, למעשה מהמר על גורלו ומכבב בתוכנית ריאליטי אימתנית חדשה: "פראייר, הפקירו אותך!"? תוכנית המבטיחה לו רייטינג, אהדה ופרסום בינלאומיים במידה ויפול ויירקב בשבי?

על-רקע התרחשויות אלו, בעידן "דור הנפלים", האם שוכתבה אמרתו של דוד בן-גוריון והיא מעתה: "תדע כל אם עבריה כי הפקירה את גורל בניה בידי... מושחתים".

איזה מסר יש בהתנערות מהאחריות והחובה לפדות שבוינו? איזה השלכות יש למסר כזה על חוסנה המוסרי והביטחוני של מדינת ישראל?

דניאל (דני) כהן

תאריך: 14/11/2006 | עודכן: 04/01/2010